

Primus

Primū ē an diffinitio nois data a p̄e. h̄il. sit
duentis ⁊ bona. ¶ Et videt p̄mo q̄ non. qz in
nulla diffinitōe p̄t materia p̄dicari de suo ma
teriaro. s; vox est materia nois q̄ nō p̄dicabit
de ipso noie. ¶ Confirmat. qz nlla res real p̄t
p̄dicari de ente rōnis. s; vox est ens reale ⁊ nō
ens rōnis. igit nō p̄t p̄dicari de ipso noie:
Sec̄do sic. aliqd ē nō scriptū. ⁊ aliqd nomen
mentale. igit videt q̄ diffinitio ista nō cōueni
et oi noi. ¶ Tertio sic. ex nō significatiuis nō
p̄t fieri significatiū. s; nome cōponit ex nō
significatiuis igit nō p̄t fieri significatiū.
¶ Minor p̄bat. qz cōponit ex lris ⁊ sillabis. q̄
sūt voces nō significatiue. ¶ Quarto sic. chy
mera vacuū videt noia. qz p̄t subici dicēdo
chymera ē nō ens. ⁊ sicut vacuū ē nō ens ⁊ tñ
nihil significat. ¶ Quinto sic. si nō eēt vox si
gnificatiua ad placitū seq̄ret q̄ significatū no
minis posset variari. sed h̄ videt inconueniens
¶ Sequa p̄z. qz placitū hois ē variabile cū ni
hil aliud sit placitū q̄ volūtas. ¶ Sexto sic.
latrat canū. gemit infirmoz. nllus hoim. sūt
noia ⁊ tñ nō significat ad placitū. qz sunt vo
ces significatiue naturalit. ¶ Septimo sic. in
nulla diffinitōe dz p̄t p̄cula negatiua seu
p̄uatiua. s; sine tpe est p̄cula negatiua seu p̄
uatiua. igit male ponit in diffinitōe. ¶ Octa
uo sic. multa sūt noia q̄ significat temp̄. igitur
male dz. sine tpe. An̄s p̄z. qz ann̄. dies. mēsis
tēp̄ significat. ¶ Confirmat. qz ois flux̄. mē
surat tpe. s; qdā noia significat fluxū ⁊ fieri sic
mor̄ ⁊ sūta. igit. ¶ Nono sic. p̄es nois signi
ficat aliqd separe igit. An̄s p̄z. qz isto noie
eāferus. cū p̄es sūt equus ⁊ fer̄. Etā grāma
tici dicūt. q̄ dicit cōposita figure ē q̄ p̄t diui
di in duas vel in plures p̄es p̄oris sensus ca
paces. igit videt q̄ p̄es noia separe aliqd signi
ficat. ¶ Decimo sic. nome infinituz videt esse
nome apud dialecticū. ¶ Probaf. qz illud ē no
me apud dialecticū q̄ cū verbo ē sūt vel erit
p̄stituit enūciatio. vt dicit p̄h̄. ⁊ de noie. s; no
me infinitū est h̄mōi vt p̄z p̄ eūdē. sc̄do p̄iber
mentas. q̄ videt q̄ nome infinitū sit nomen.
¶ Confirmat nome infinitū ē nome apud grāma
ticū. q̄ apud logicū. n̄a tenet p̄ silē. ¶ Unde
cimo sic. illa p̄cula recta. p̄ instantia de noi
bus accusatiui casus supponētib̄ in enūcia
tione modali dicēdo. forte currere est possibile
lohāne legere ē bo. ¶ Duodecimo sic. arguit
p̄ tota diffinitōes noia adiectiua. ⁊ participia
sūt noia apud dialecticū. ⁊ tñ non p̄uenit eis
nois diffinitio. igit nō videt bona. sc̄da p̄z an̄
cedentis p̄z. qz sūt p̄es enūciationis ⁊ nō cō

tinent sub diffinitione verbi. q̄ contineri debet
rēt sub rōne nominis. ¶ Solutio. diffinitio
nois inducta a p̄e. h̄il. est cōueniens ⁊ b̄a.
eo q̄ p̄ecise notificat intentionē nois s̄m con
uenientiā ⁊ differentiam quas habet cum alia
p̄e enūciationis vt pater inductine in textu.
Etā p̄z auctoritate Boeci. in libro diuisio
nis. vbi p̄tractis de modo constituendi diffi
nitionē p̄ generis diuisione assumit h̄ac rescri
ptionē p̄ exemplo. zc.

Ad obiecta in oppo

situm. ¶ Ad p̄mū ē dicendū. q̄ vox in diffini
tione nominis nō ponit vt materia. sed ponit
loco generis. vt in q̄r p̄e. h̄il. ⁊ Albert̄ dic̄. si q̄
voce p̄o genere in diffinitōe posuerit nō errat
qz sicut genus diuidit p̄ differentias donec cō
stituant species vltime ⁊ arbore. Ita vox di
uidit per significatiū ⁊ nō significatiū do
nec habeat vltima species ponēda in diffinitio
ne nois ⁊ verbi. Alij dicūt q̄ nulla materia ex
qua p̄t p̄dicari de eo cui est. sed bene materia
in qua iam vox ē materia in qua ipsius nois
qz nome significat vnā sc̄da intentio n̄ funda
ta in voce tāq̄ in obiecto. ⁊ sic ista est bona p̄e
dicatio. h̄o alb̄ est h̄o. ¶ Vel nulla materia na
turalis q̄ ē ens in potētia p̄t p̄dicari de mate
riato. sed b̄n materia artificialis que est ens in
actu. ⁊ h̄ vere. s; nō formalit p̄dicatioe. ¶ Si
dixer̄. vox est ens naturale igit nō videt eē ma
teria artificialis. An̄s p̄z. qz formatur natu
ralibus instrumētis. ¶ Solutio. s; sit ens na
turale tñ in ordine ad significatiōes ē materia
artificialis. sicut in silē. lignū est ens naturale
⁊ tñ est materia artificialis respectu sc̄am̄. imo
ois materia artificialis ē ens naturale. ¶ Ad
confirmationē est dicēdū. q̄ h̄c diffiniatur
sc̄da intentio que ē ens rōnis. tñ diffinitio cōue
nit p̄me intentioni ⁊ de illa verificat termin̄ p̄
loco posit̄. Etā h̄ diffinit̄ nome nō in cōi. sed
nome vocale. ⁊ ita p̄grue ponit vox. Et p̄ h̄ p̄z
solutio ad sc̄dm. qz nome scriptū ⁊ mentale s̄b
diffinito nō cadūt. ¶ Ad tertiū dicēdū. q̄ cuz
dz. ex nō significatiis n̄ sit significatiū. illa ne
gatio nō. aut tenet p̄uatiue. aut negatiue. si ne
gatie sic p̄cedit obiect̄. qz qd̄ negatie ē nō signi
ficatiū. ē actu ⁊ potētia n̄ significari. ⁊ ex r̄l̄
nō sit significatiū. Si s̄o nō. accipiat p̄uari
ue tūc falsum est. qz vnū qd̄q̄ sit ex sui p̄uatiōe
siquidē p̄uatio dicit carētia forme cū ap̄tendi
ne ad eādē ⁊ ita ex nō fc̄atiuis actu que sūt lre
⁊ sillabe. tñ potētia fc̄atiuis b̄n sit fc̄atiū. in
q̄tū ad vnū totius nois p̄stitutionē p̄currit.